

РЕШЕНИЕ

№ 9206

гр. София, 17.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11446** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 62 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по жалба на М. Р. М., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затворническо общежитие „К.“ към Затвора [населено място], чрез адв. К. Б., срещу Заповед № Л-4699/24.10.2024г. на заместник главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която е наредено М. Р. М. да бъде настанен (преместен) в затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като по същество съображенията са за постановяването му в несъответствие и при неправилно приложение на материалния закон. Посочва се, че в момента се намира в затворническо общежитие „К.“ към Затвора [населено място], където полага труд, не нарушава вътрешните правила, не влиза в пререкания с другите лишение от свобода, както и с надзирателите. Твърди се още, че близките на жалбоподателя често го посещават на свиждане, като ако бъде преместен на близките му ще им бъде трудно да идват и да го виждат, като сочи, че те живеят близо до затворническото общежитие в „К.“. Моли съда да отмени обжалваната заповед.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, се явява лично, конвоиран от Главна дирекция „Охрана“ (ГДО). Моли съда да уважи жалбата, като заявява, че в Б. няма близки и няма кои да му идва на свиждане. В момента работи в Областна служба за изпълнение на наказанията на Г. М. Д. № 42, в следствената

служба. Депозирана е и молба от пълномощника на жалбоподателя от 29.01.2025 година, с която не възразява да се даде ход на делото, заявява че поддържа жалбата и моли да се приемат доказателствата и изразява становище по същество.

Ответникът – зам. главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", се представлява от инспектор Т., която оспорва жалбата, като счита, че заповедта за преместване е издадена в съответствие с материалния и процесуален закон.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

От Заповед № Л-4699/24.10.2024г. се установява, че заместник главения директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", като е взел предвид, че жалбоподателят е постъпил в затвора [населено място] на 24.09.2024 г. за изтърпяване на наказание в размер на 6 месеца по НОХД № 449/2019 г. по описа на РС Ботевград, приведено в изпълнение с начало 24.09.2024 г., както и ще търпи наказание в размер на 1 година и 2 месеца лишаване от свобода, по наложено по НОХД № ВНОХД № 238/2024 г. на СОС /НОХД № 71/2023 г. на РС Ботевград/, както и че постоянният му адрес е в [населено място], област С.,[жк][жилищен адрес] на основание чл. 58 ЗИНЗС, вр. с точка 3.4 от Заповед № Л-919/08.03.2017 г. на Главния директор на ГД "Изпълнение на наказанията" е наредил М. Р. М. да бъде преместен в затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание.

Със Заповед № Л-919/08.03.2017 г. на главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 и чл. 58 от ЗИНЗС е направено разпределение на лишените от свобода по затвори, поправителни домове и затворнически общежития. Съгласно т. 3.4 от Заповед № Л-919/08.03.2017г. осъдените лишени от свобода от открит тип се настаняват в затворнически общежития от открит тип както следва: затворническо общежитие „Керамична фабрика“ към затвора [населено място] – лишени от свобода от област В., В. и М.

Заповед № Л-4699/24.10.2024г. е връчена на нейния адресат на 01.11.2024 г., видно от ръкописното отбелязване върху нея.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с административната преписка писмени документи и допълни ангажираните от страни.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице, което е адресат на заповедта, в срок и при наличие на правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество, съдът намира следното:

Оспореният акт е постановен при неспазване на нормативно установените изисквания за съдържание на акта, при неправилно приложение на материалния закон и при несъответствие с целта на закона.

Като индивидуален административен акт оспорената заповед следва да съответства на законово регламентирания формални изисквания досежно неговото съдържание.

Съгласно императивната разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК административният акт следва да съдържа фактическите и правните основания за неговото издаване. Фактическите основания са конкретните факти, въз основа на които административният орган е приел, че са налице материалноправните предпоставки за упражняване на предоставената му от закона компетентност.

Основанията за преместването на лишените от свобода са регламентирани в разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от ЗИНЗС, съгласно която преместването на лишени от свобода от един затвор в друг се извършва при включване в обучения, в курсове за придобиване на специалност, за повишаване на квалификацията или за работа - при изявено желание от лишения от свобода /чл. 62, ал. 1, т. 1/; при настаняване на лечение в болнично заведение по лекарско предписание /чл. 62, ал. 1, т. 2/; по молба на близките или на лишения от свобода при промяна на постоянния адрес на семейството или на лицата, с които осъденият поддържа контакти /чл. 62, ал. 1, т. 3/; по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода - пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода /чл. 62, ал. 1, т. 4/ и при необходимост с цел съобразяване с изискванията на чл. 43, ал. 4, като в този в този случай се взема предвид и желанието на лишения от свобода.

С оглед разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4, предл. първо от АПК заповедта следва да съдържа описание на обстоятелствата, които имат значение на релевантни юридически факти и обосновават наличието на някоя от законово предвидените в условията на алтернативност материалноправни предпоставки по чл. 62, ал. 1, т. 1 - т. 5 от ЗИНЗС. Такива не са посочени в оспорената заповед.

Обжалваната заповед е издадена в изпълнение на чл. 58 от ЗИНЗС и на основание точка 3.4 от Заповед № Л-919/08.03.2017 г., изменена със Заповед № 4037 от 13.09.2018 г. на главния директор на ГДИН. Обективизираните в оспорваната заповед мотиви са, че тя се издава в изпълнение на нормата на чл. 58 ЗИНЗС съобразно общия принцип на разпределяне на осъдените в местата за лишаване от свобода, издадените заповеди за разпределянето им на териториален принцип.

Съгласно чл. 58 ЗИНЗС мястото на изпълнение на наказанието се определя по ред, определен от главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" съобразно възможността да се изтърпява наказанието най-близко до постоянния адрес на осъдения и изискването на чл. 43, ал. 4 ЗИНЗС.

В случая жалбоподателят е постъпил в затвора [населено място] на 24.09.2024 г. за изтърпяване на наказание лишаване от свобода, като в самата заповед е посочено, че наказанието е приведено в изпълнение с начало 24.09.2024 г., т.е. не може да приеме, че с издадената на 24.10.2024 г. заповед жалбоподателят ще бъде първоначално настанен в място за лишаване от свобода, напротив с процесната заповед същият ще бъде преместен от един затвор в друг за доизтърпяване на наказанието.

Разпоредбата на чл. 58 от ЗИНЗС е посочена неправилно, тъй като преместването на лишен от свобода от един затвор в друг е на основание чл. 62, ал. 1 ЗИНЗС при наличието на някоя от предвидените в т. 1 до т. 5 хипотези. В случая наличието на някоя от тях не е описана в издадения акт, а и не се твърди.

Цитираната заповед № Л-919/08.03.2017 г. определя, че осъдените на лишаване от свобода се настаняват в посочените в заповедта места. Тази заповед е издадена на основание чл. 58 от ЗИНЗС и е относима за разпределението при първоначалното настаняване на осъдените лица за изтърпяване на наложеното им наказание "лишаване от свобода", но е ирелевантна за наличието на материалноправните предпоставки за упражненото административно правомощие по чл. 62, ал. 1 от ЗИНЗС.

Заповедта е издадена и в противоречие и при неправилно приложение на материалния закон. Освен че актът не е обоснован с наличието на фактически обстоятелства за разпореденото преместване на лишения от свобода, липсват каквито и да е било доказателства за съществуването на някоя от материалноправните предпоставки по чл. 62, ал. 1 от ЗИНЗС за постановяването на заповед за преместване. Дори напротив: от приложените по делото документи за проведени от осъденото лице свиждания става ясно, че същият е посещаван редовно от своите близки и приятели.

Упражняването на административното правомощие за преместване на лишени от свобода от един затвор в друг е ограничено до визираните в чл. 62, ал. 1, т. 1 - т. 5 от ЗИНЗС хипотези, като постоянният адрес на лишеното от свобода лице не е предвидено като релевантно основание за преместването. По аргумент от издадената на основание чл. 58 от ЗИНЗС Заповед № Л-919/08.03.2017 г. на Главния директор на ГД "ИН", постоянният адрес на осъдения би бил от значение при настаняването му в съответното място за лишаване от свобода за изтърпяване на наложеното му наказание, но не и в случаите на преместване на лишения от свобода от един затвор в друг. С оглед гореизложеното обжалваната заповед е издадена без да е налице някоя от хипотезите на чл. 62, ал. 1, т. 1 - т. 5 от ЗИНЗС и са налице основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК за нейната отмяна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-4699/24.10.2024г. на заместник главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която е наредено лишеният от свобода М. Р. М. да бъде настанен (преместен) в затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание.

На основание чл. 62, ал. 3 от ЗИНЗС решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: